



# Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

## Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

**Danskernes Historie Online** er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

### Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

### Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

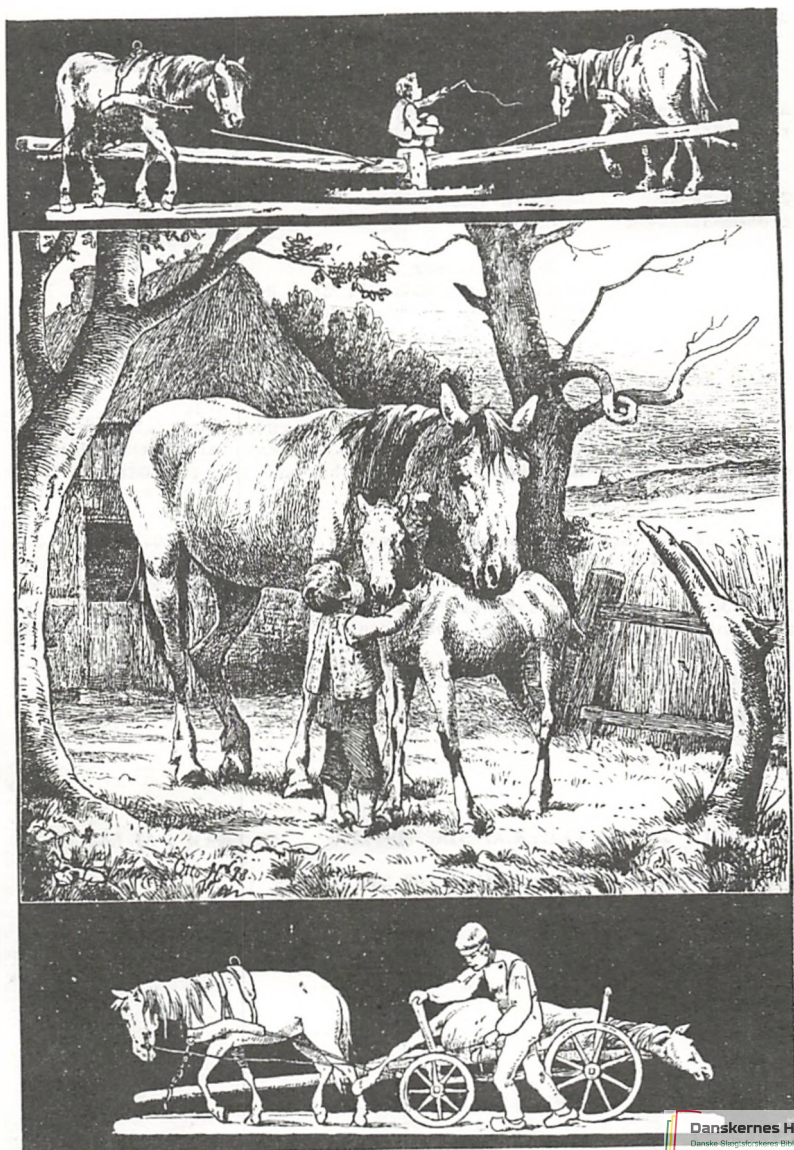
### Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

# SLÆGT & STAVN

1987 nr. 3



**S L Æ G T O G S T A V N**

ISSN 0107 - 539x

udgives af  
SLÆGTSHISTORISK FORENING FOR STORKØBENHAVN

Formand:	Jørgen Aasberg Mac Donald Alle 15, 2750 Ballerup - 02 97 01 71
Kasserer:	Lone Wredstrøm St. Kongensgade 89, 2., 1264 K - 01 32 79 13 (efter kl 18)
Ansvarshavende redaktør:	Lone Wredstrøm St. Kongensgade 89, 2., 1264 K - 01 32 79 13 (efter kl 18)
Øvrige redak- tionsmedlemmer:	Bjørn Sommer Aboulewarden 14, 2200 N - 01 35 23 89
	Grethe Aasberg Mac Donald Alle 15, 2750 Ballerup - 02 97 01 71

Bladet sendes gratis til foreningens medlemmer.

Bladet udsendes 4 gange om året - sidst i februar, begyndelsen af maj, midt i august samt midt i december. Hvis De ikke har fået bladet omkring disse terminer, bedes De rette henvendelse til Deres lokale postkontor.

Dead-line for indsendelse af artikler er 20. januar, 20. april, 20. juli samt 20. november.

For enkelte numre er prisen kr 10 eller i årsabonnement kr 40 (4 numre pr årgang), der kan indbetales på foreningens girokonto nr 2 20 86 28.

Indlæg sendes til: St. Kongensgade 89, 2., 1264 K

Eftertryk med kildeangivelse tilladt.

\*\*\*\*\*

**DEN MAND , SOM KUN PRALER AF SINE FORFÆDRE , INDRØMMER , AT HAN TIL -  
HØRER EN FAMILIE , SOM ER BEDRE DØD END LEVENDE !**

Visdomsord ?

## SLÆTSHISTORISK FORENING FOR STORKØBENHAVN

### NAVNE og ADRESSELISTE over bestyrelsen:

Jørgen Aasberg - (formand)	A M Krøgh-Thomsen
Mac Donald Alle 15	Hedebyvej 5
2750 Ballerup	3650 Ølstykke
02 97 01 71	02 17 92 51

Inger Helmar - (sekretær)	Asger Munksgaard
Svankørvej 2	Sønderengen 111
2720 Vanløse	2860 Søborg
01 71 49 83	01 69 08 61

Lone Wredstrøm - (kasserer)	Inger Lerche
St. Kongensgade 89, 2.,	Ilavretoften 3
1264 Kblavn K	2800 Lyngby
01 32 79 13 efter kl 18	02 87 83 08

Robert Oest-Larsen  
Blidahlund 2  
2920 Charlottenlund  
01 61 01 77

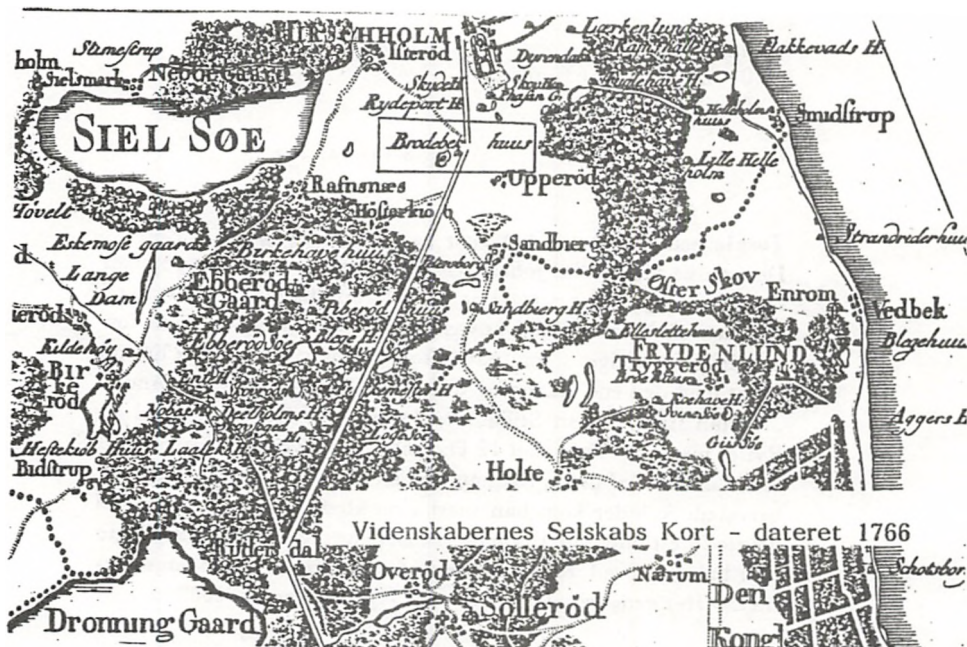
\*\*\*\*\*

**Forklarende tekst til billedet bag foredragsoversigten:**  
Den stærke Mand alias Johann Carl von Eckenberg var en populær skikkelse og gevaldig attraktion. I 1722 oprettede han sit teater i en have på Nørrebro ved nuværende Sankt Hansgade. Han formåede det utrolige, såsom at løfte en kanon paa 2000–2500 pd Vægt med den ene Haand og drikke et Glas Vin med den Anden ... Han staar paa sit Stillads og løfter med den ene Haand en Rytter med hans Hest eller 12 Personer . . . « Hvis han levede op til blot halvdelen af dette, bar han ikke sit navn med urette. Grundet berygtede kvinder kom han snart i miskredit, og myndighederne bragte forestillingerne til ophør, så Den stærke Mand måtte flygte over hals og hoved. Reklametryksag fra 1719 med Eckenbergs portræt. – Her gengivet efter C. Bruun: Kjobenhavn II, 1880.

## Fra det virkelige liv i Brådebæk

- en fortælling om beboerne i Brådebechhus i sidste halvdel af syttenhundredetallet.

Under arbejdet med efterforskningen af min egen slægt, har jeg fået interesse for det sted og den egn jeg bor i. Gennem undersøgelser på Birkerød lokalhistoriske Arkiv har jeg fundet materialet til denne fortælling. Den handler om de første mennesker, der i nyere tid bosatte sig i Brådebæk - mellem Høsterkøb og Hørsholm i Nordsjælland. I stedet for, som ved den rene slægtsforskning, at lade slægten være bindeleddet, er det her huset, som er det faste holdepunkt. Men fremgangsmåden har været den samme.



Langt ude på overdrevet mellem Høsterkøb og Hirschholm og lidt øst for Toftemosen lå mellem de store bakker et lille hus - kaldet Brodebech Hus.

Navnet havde det fået, fordi det lå lige ved broen over bækken. Den bæk der løb mellem Toftemosen og Upperød Dam.

Her boede Mads Pedersen med sin kone. Nok var de flyttet derud alene, men i 1757 fødte Madses kone en datter. Hun blev døbt Karen i Birkerød kirke<sup>1</sup>. Med til barnedåben var Svend Pedersens hustru fra Høsterkøb, hun holdt barnet over dåben, og som vidner havde de bedt Niels Madsen og Svend Pedersen, begge fra Høsterkøb. Høsterkøberne var dem man kendte og holdt sig til. Hirschholm, hvor slottet<sup>2</sup> lå, var for de fine og fornemme. Der kom man ikke og Isterød lå noget afsides.

Årene gik og den lille Karen voksede sig større. Om hun blev stærkere er nok tvivlsomt. Fatigdom og elendighed har givet været hendes hverdag.

Kun fem år gammel oplever hun at hendes mor, der sikkert har skrantet i flere år, ikke kan overleve sin tuberkulose. Hun dør kun 46 år gammel i 1762 og begravet den 29. august fra Birkerød kirke<sup>3</sup>. Alt hvad der er efterladt om hende, er den lakoniske meddelelse i kirkebogen: " - død af brystsyge".

Men livet skal gå videre. Også i Brodebech. Og nu sker der noget. På Fredensborg Slot får kongen forelagt planerne om Kongevejens linieføring<sup>4</sup> fra Rudersdal til Hirschholm. Han beslutter den 23 august 1764 at den nye Kongevej skal anlægges og føres i lige linie fra Rudersdal

gennem Rude skov og lidt forbi Brodebech Hus og så slå et knæk for at gå vest om Hirschholm slotspark.

Vejen bygges af de lokale bønder og folk fra omegnen. De tvangsudskrives til hoveriarbejde med deres heste og vogne til at køre sten og grus til den nye vej.

Det hårde arbejde tog hårdt på Mads Pedersen, der nu var over 50 år gammel. Så hårdt at han den 6. november 1764 fik blodstyrning og døde<sup>5</sup>

Nye folk flytter ind i huset i Braadebech, som det nu staves. Nu er det Jørgen Andersen og hans purunge kone Ane Cathrine Jens-Datter, der bor i det fugtige hus ved Toftemoen. Også Jørgen Andersen får tuberkulose og i september 1777 dør han 55 år gammel<sup>6</sup>

Allerede inden der er gået et år er den 19. årige enke Ane Cathrine Jens-Datter trolovet<sup>7</sup> igen og næsten på årsdagen for sin første mands død bliver hun gift<sup>8</sup> med tjenestekarl Bent Pedersen, der er ansat hos Jørgen Larsen ovre i Ubberød. Ubberød lå jo lige omme bag Toftebakken...

Den 33 årige Bent Pedersen flytter ind i Braadebech Hus og ernærer sig som daglejer - sikkert på gårdene i Ubberød. De lå jo tæt ved og her havde han tjent før. Men måske også hos den nye nabo på den anden side af Kongevejen - på Braadebechsgaard. Der var man lige blevet færdig med at bygge gården og havde indrettet sig efter udflytningen<sup>9</sup> fra Høsterkøb.

Få år efter giftermålet dør Ane Cathrine<sup>10</sup> højst sandsynlig i barselsseng, og enkemanden Bent Pedersen må nu se sig om efter en ny kone. Og det går stærkt!

Allerede 3 uger efter begravelsen - den 14. april

1782 bliver han trolovet<sup>11</sup> med pigen Ane Rasmus-Datter fra Høsterkøb. Der skulle dog gå et halvt års tid inden de giftede<sup>12</sup> sig...

Nu var der igen mand og kone i huset. Men småfolk var der ikke noget af. Ihvertfald ikke lige med det samme, som skik ellers var.

Fem år efter brylluppet, i 1787, gennemføres den første folketælling for hele landet. I protokollen under Birkerød sogn, Høsterkøb, Braddebechs Hus står Bent Pedersen og hans kone Ane opført som værende henholdsvis 42 år og 31 år gamle. Hans beskæftigelse er daglejer. Udfør husstanden er anført: fattige.

Ane står fejlagtig opført som Ane Jens-Datter og ikke som hun hed Ane. Rasmus-Datter. Måske har hun der har forestået optællingen tænkt på Bent Pedersens første kone - den unge Ane Jens-Datter. Der skulle gå næsten 6 år fra deres trolovelse før Ane i begyndelsen af januar i 1788 fødte sin mand en søn<sup>13</sup>

Han blev døbt første søndag efter Hellig Tre Kongers Dag og kaldt Rasmus og båret til dåben af Lars Jørgensens hustru Cisse i Sandbjerg. Maren Rasmus-Datter, også fra Sandbjerg, holdt huen. Også vidnerne var fra den nærmeste omegn, nemlig Jørgen Larsen og Hans Bentsen - begge fra Ubberød og Peder Christophersen fra Sandbjerg. Men lykken for den nybåede fader varede kun kort. Lidt over 2 år efter at Rasmus var født, døde Bent Pedersen, kun 40 år gammel. De begravede ham en søndag i marts måned 1790<sup>14</sup>

Det blev nogle svære år for enken Ane Rasmus-Datter og lille Rasmus. Hun måtte flytte fra Braadebechshus til Povl Jacobshus. Det var der enkerne boede.<sup>15</sup>



Fire år skulle gå i ensomhed og slid. Men så kom ungkarlen Carl Hansen fra Søllerød. Det blev til trolovelse<sup>16</sup> i november 1794. Ane og den nu 6 årige Rasmus fra Braadebech kunne begynde på en ny tilværelse udenogsns.

Men det lille hus i Braadebech fik ikke lov at stå tomt ret længe. Kort tid efter at Ane Rasmus-Datter og hendes søn Rasmus var flyttet op i Povl Jacobshus, flyttede bødkersvend Andreas Lundberg ind i Braadebechshus.

Han var ungkarl. Men nemt var det ikke at klare tilværelsen alene ude på landet. Derfor gik han på frierfodder op til Høsterkøb - og en tidlig forårsdag i marts måned 1801 blev der i Birkerød kirke lyst<sup>17</sup> for Andreas Lundberg og den 61. årige enke og almissenyder Johanne Brandt<sup>18</sup> fra Høsterkøb. Et af vidnerne var smeden i Høsterkøb, Peter Andersen Møller. Byens store mand. Han havde kone og fire børn, tre smedesvende og en smeddreng!<sup>19</sup> Forlovelsen med enken holdt. Tre uger efter blev det gift - eller for at citere kirkebogen<sup>20</sup> korrekt: " - copuleret, efter at de efter kongelig befaling 3 gange var lyste af prædikestolen". Brylluppet stod onsdag den 14. april - mindre end fjorten dage efter Slaget på Rheden, hvor dansken led et smerteligt nederlag til englænderne. Spørgsmålet er om enken Johanne i sin iver for at blive gift overhovedet har skænket Lord Nelson en tanke.....

*Peter Hilarius Kalko  
Brådebek, Hørsholm*

## NOTER

- 1 Birkerød kirkebog, dåb 1757
- 2 Hirschholm slot blev bygget i midten af 1700-tallet
- 3 Birkerød kirkebog, begravelser 29/8 1762
- 4 Ifølge militært kort fra 1801
- 5 Birkerød kirkebog, begravelser 11/11 1764
- 6 Birkerød kirkebog, begravelser 19/9 1777
- 7 Birkerød kirkebog, trolovelser 10/5 1778  
- som cautionister underskrev:  
for fæstemanden Jørgen Larsen, Ubberød  
for fæstekonen Niels Jensen, Braadebech.  
Sidstnævnte boede på Braadebechsgaard.  
Måske var Niels Jensen og Ane Cathrine  
Jens-Datter søskende-?
- 8 Birkerød kirkebog, vielser 13/9 1778
- 9 Udflytningen er foregået efter 1772
- 10 Birkerød kirkebog, begravelser 24/3 1782
- 11 Birkerød kirkebog, trolovelser 14/4 1782
- 12 Birkerød kirkebog, vielser 6/10 1782
- 13 Birkerød kirkebog, dåb 9/1 1788
- 14 Birkerød kirkebog, begravelser 28/3 1790
- 15 I folketællingen 1787 bor der 3 enker  
i Povl Jacobshus
- 16 Birkerød kirkebog, trolovelser 23/11 1794  
Vielsen har ikke foregået i Birkerød kirke,  
hvorfor det formodes at de er flyttet.
- 17 Birkerød kirkebog, lysning 25/3 1802
- 18 Folketællingen 1801, Høsterkøb:  
Johanne Brandt, 60 år, enke 1. gang  
Inderste og nyder almisse.
- 19 Folketællingen 1801
- 20 Birkerød kirkebog, vielser 14/4 1802



Det Danske Udvanrerarkiv, Ved Vor Frue Kirke. Tlf. 12 57 93. Bibliotek og arkiv for dansk udvanrerhistorie. Åbent tirsdag-iredag kl. 10-15.

Lokalhistorisk Arkiv, Pedes Bærkesgade 5 (ved Vor Frue Kirke). Tlf. 12 85 77. Danmark største lokalsamling af arkivaler, erindringer og fotografier. Åben mandag-iredag kl. 9-18. 1/9-30/ desuden mandag kl. 10-20.

DANMARKS SLÆGTSFORSKERE mødes i AALBORG lørdag den 26.marts 1988

til

SLÆGTSFORSKERTRÆF AALBORG 1988

i arkivbygningen ved Vor Frue Kirke i Aalborg.

0900-1000 Deltagerne møder, registreres og indretter sig.

Der vil være særskilt lokale til rådighed til placering af medbragt slægtsmateriale, specialmateriale m.v., som ønskes udstillet let tilgængeligt for andre deltagere. Ønske herom bedes meddelt ved tilmelding. Berynt venligst vedlagte skema. Fotokopieringsmaskiner vil også være til rådighed.

1000 Velkomst, praktiske oplysninger.

1015-1100 Foredrag ved arkivleder Helle Otte om udvandrere og udvandrersarkivet.

1100-1645 Deltagerne "træffes": Alle deltagere bærer et synligt nummer svarende til den pågældendes sidenummer i "Træfkataloget".

1115-1600 Udvanrerarkivet (1.sal) og Lokalhistorisk Arkiv for Aalborg Kommune (2.sal) er åbne for deltagere.

1200-1300 Frokost. Medbragt mad kan spises i lokalerne. Øl, vand, the og kaffe kan købes. Eller man kan spise på en af de nærliggende restauranter - dem er der mange af i Aalborg!

1700 Slægtsforskertræffet er slut.

TILMELDING skal ske senest 1.december 1987 således:

1. Udfyld vedlagte skema på maskine (eller med letlæselige "trykte" bogstaver) - skemaet affotograferes og bliver en side i Træfkataloget.
2. Betal gebyr kr. 75 pr. deltager:
  - enten ved at skrive en crossed check, der vedlægges skemaet,
  - eller ved at indbetale beløbet på foreningens girokonto 6294227. Skriv "TRÆF" og afsender på girokortet.
3. Send udfyldt skema vedlagt evt. check og evt. oplysning om materiale, der medbringes og ønskes udstillet, til

"Slægtshistorisk Forening, Aalborg, ved  
Birgit Øskov Jensen,  
Vesterbrogade 6, 3th.-15, 9400 Nørresundby."

Gebyret dækker fremstilling og forsendelse af TRÆFKATALOG, der vil indeholde alle deltagernes navne og indsendte oplysninger, og PROGRAM med praktiske oplysninger om tilkørsel, P-forhold, spise muligheder, overnatningsmuligheder m.m.

TRÆFKATALOG og PROGRAM sendes til deltagere i løbet af februar 1988.

## *Min farmors levnedbeskrivelse*

ANE SOPHIE HANSEN f. ANDERSEN, 10.NOVBR. 1851-9.SEPT. 1943 nedskrev sine erindringer, da hun var ml. 81. og 87.År gl. og jeg har gengivet dem med hendes egen ortografi.

Indsendt af Ellen Kragh Andersen  
Mosevej 8  
2800 Lyngby

Jeg er født den 10. November 1851, er den yngste af 8 Sødsken-  
de, hvoraf de to Ældste var halv-  
sødskende, en Søster og en Bro-  
der, den Broder hed PEDER LARSEN  
PEDERSEN, han fik nemlig hele sin  
Faders Navn, fordi han blev født  
3 Måneder efter hans Faders Død.  
Søsteren hed KIRSTEN. Min Moder  
blev senere gift med min Fader.  
Han hed ANDERS HANSEN, altså mit  
efternavn var ANDERSEN. De havde  
en Bondegård, som havde været min  
Moders første Mands Fødehjem. Det  
var en tid, hvor det var småt for  
Bønderne. Min Fader var en Gård-  
mands Søn fra TOXSVÆR. Han var  
som Ung Kalvekus, som det kald-  
tes dengang de kørte med Heste-  
kjøretøi til Kjøbenhavn med  
Fløsk, Æg og Smør. Dengang produ-  
serede Bønderne alt selv, der var  
ingen Andelsbevægelse dengang,  
der var kun 2 Bøndergårde i den  
By, den hed LYDERUP, den lå im-  
ellem HOLLØSE og RISLEV. Der var  
en Herregård som hed BUGGEGÅRDEN,  
den exsesterer endnu, men Bønder-  
gårdene er lagt til Herregården.  
Det var en Dag, at Herremanden

traf de to Mænd, på en Gæstgiver  
gård i NÆSTVED gav han dem ledt  
rigeligt at drikke og fik Dem til  
at sælge Deres Gårde til ham. Det  
var jo snyderi, men han var snu  
nok til at hente en Sagfører, som  
han vel betalte ledt rigeligt,  
men det kunde gåe dengang, så den  
var jo rigtignok, han havde jo  
min Fars og den anden Mands un-  
derskrift. Nogle År derefter blev  
al Jord i den By lagt ind under  
Herregården, så Byen exsesterer  
ikke mere.

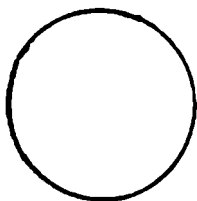
Mine Forældre købte derefter et  
lille Landsted med Jord, så de  
kunde holde en 3 a 4 Køer og to  
Heste. Stedet lå lige op til  
Stenskov og Hovedlandeveien,  
der gik fra NÆSTVED til RING-  
STED. De havde de 3 ældste af mi-  
ne Brødre, da de kom dertil. Den  
ældste Broder hed CHRISTIAN, Nr.  
2 hed NIELS, Nr. 3 FREDERIK, min  
Yngste Broder hed HANS, han blev  
født der. Min Moer var næsten Syg  
altid, medens de boede der ved  
Skoven. Fær var vistnok ikke så  
dygtig til Landvæsenet, alt både  
ude og inde hvilede meget på min

Moder, og der var ikke Råd til at holde Hjelp. Så solgte de det Sted og Byggede dem et lille Hus lidt nærmere Byen, den hed GELSTED.

Ja, hvad jeg her har skrevet, har min Moder fortalt mig. Jeg havde en elskelig Moder. Hun havde som Ung været Husjomfru på GUNNERSLEVHOLM. Da nu de blev af med Jorden og kuns havde en Have, så blev Moder Rask, for der var ikke så meget at bestille. Faer måtte gåe på Arbejde, men fik kuns 3 Mark om Dagen og Kosten, det var jo ikke meget til så mange Munde. Min Moder begyndte og tage ud at koge til Gæstebud. Min Søster KRISTINE og jeg blev født der i det lille Hjem. Mine Brødre måtte tidt passe os, når Moder var borte. Mig kaldte de altid for Mortensgåsen, fordi jeg var født Mortens Aften. Brødrene forklæde mig, de red med mig på Ryggen. Jeg kan lige huske, at de var aldrig ked af at passe på mig, når Moer var borte. Min Søster var 3 År ældre end jeg. Min Moder var meget ude at koge. Vor vi Børn så glædede os til når så Moer kom Hjem. Hun var sommetider Borte 3 Dage af Gangen, for Moer var med at slagte, brygge og bage. Der blev vel nok bagt en hel Ovnfuld af Søster og Hvedekager. Det var store Murede Ovne.

Der var ellers ikke mange Variationer med Retterne. Når der blev bedt til Gildet, blev der sagt, hvad de skulde Spise. Enten fik de Risengrød eller Klipfisk. Når de skulde have den Ret, så leverede Gæsterne Mælk og Fløde og Smør. Når de skulde have Suppe, leverede de Høns og Smør og Fløde og Æg til Bagning. Vi Børn glædede os meget til Moer kom Hjem, for sikken en mængde gode sager, Hun blev altid kørt Hjem, gerne en hel Hvedekage, et helt Sigtebrød, en hel Søsterkage og smør og Fløde. Havde de leveret Høns, fik Moer gerne en Høne eller to, fik de Grød og Fisk, og sikken det smagte. Sådan Sovs til Klipfisk, som min Moer lavede, har jeg aldrig smagt siden. Husk nu det var rigtig Smør og næsten bar Fløde, den var lavet af. Det var mest morsomt for os Børn, når de skulde have Klipfisk, der lavede Moer Sennopen til Hjemme. Moer havde en stor Kanonkugle på størrelse som et lille Barnehoved. Sennopen blev lagt i et stort Leerfad, der kom Kuglen i, så kunde Moer ved at have Fadet i sit skød, fåe den til at snurre, så vi næsten ikke kunde Øjne den, der blev Spødet Kørnemælk på, om også Øjnene løb i Vand, fordi det bed i Dem, morede det os at stå at see på det sålænge det vare-

SLÆGTSFORSKERTREF AALBORG 1988



Efternavn, fornavne:

Tlf.nr.:

Adresse:

Postnummer:

By:

Oplysninger haves om:

SLÆGTSFORSKERTRÆF AALBORG 1988

Navn:

Adresse:

Jeg medbringer flg. materiale, som ønskes udstillet under træffet:

1. Plancher til ophængning:

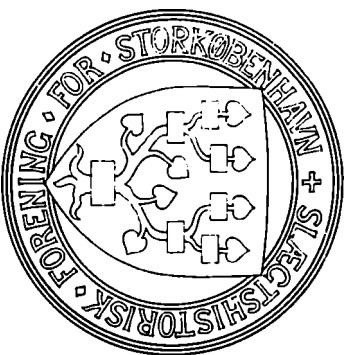
Størrelse:

2. Kartoteker til placering på bord:

Størrelse:

3. Andet:

Størrelse:



SLEGTSHISTORISK FORENING FOR STORKØBENHAVN

- Formanden
- Næstformanden
- Sekretæren
- Kassereren

**PROGRAM FOR EFTERÅRET 1987**

=====

Foreningens foredrag i efteråret afholdes atter i lokalet på FREDERIKSBERG BIBLIOTEK, Solbjergvej 25.

DET BEDES BEMÆRKET, AT VI DESVÆRRE HELLER IKKE I EFTERÅRET HAR KUNNET FÅ EN FAST FOREDRAGSDAG.

\*\*\*\*\*

**TIRSDAG DEN 15. SEPTEMBER KL. 19.30.**

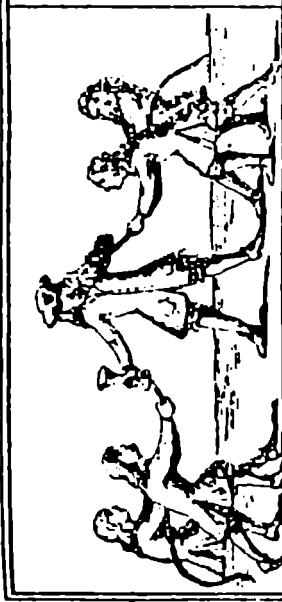
Overassistent ved det kgl. Biblioteks Billedsamling, Hans Berggreen, vil fortælle os om mulighederne for at identificere personer på gamle fotografier, kobberstik, litografier m.v. Mange af os har i vore gemmer gamle billeder, men vi kender ikke navnet på den portrætterede. Her er mulig hjælp at hente.

Foredragsholderen vil redegøre for billedsamlingen - Der er måske billeder af vore forfædre.

\*\*\*\*\*

**ONSDAG DEN 21. OKTOBER KL. 19.30.**





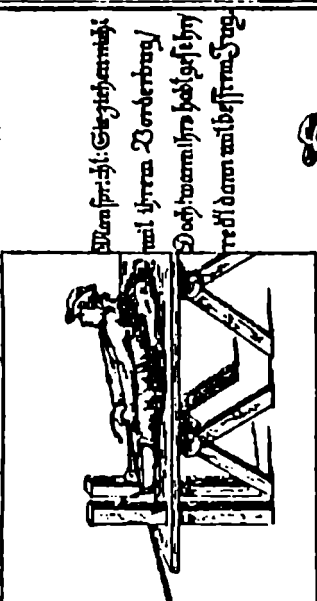
Zwey Mäner voll mit Wein  
 vergeblich sich be mühen  
 Der Reiz zu hallenab und  
 vordem Mund zu ziehn



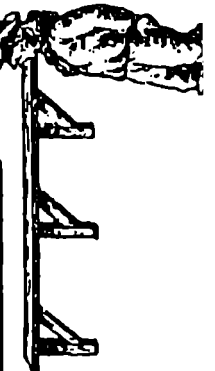
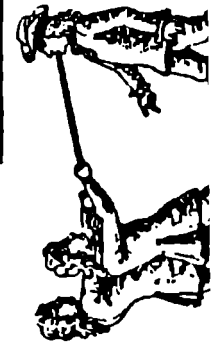
Muß man ein hohles Lob  
 sich vorhohn fragen  
 Si ist mannd der es will  
 nachhult & der selbe  
 sage vortrag an mir ein Wort:  
 Ich geb' ihm gleich den Preis  
 Und werde seinen Ruhm  
 erhdien im Nordischen Reich.



Zwey Pferde angefaßt  
 willender beschgetrieben  
 Dem hinten rücken ihu  
 nach eiganm Simas Erlebung



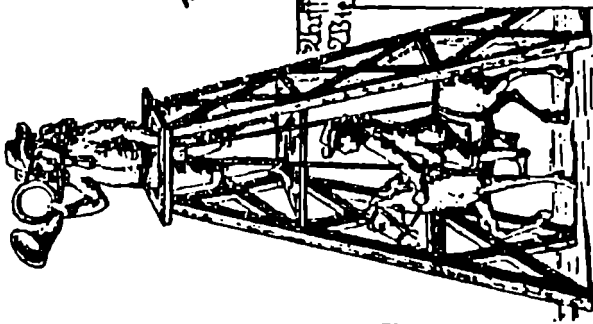
Man spricht: Es ist ein  
 weil ihrem Zerberbung  
 Doch wann ihre hochgelehrt  
 recht dann willbestimmte Zug



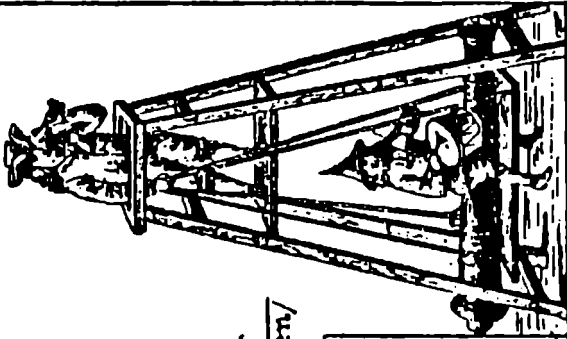
Ein Stod im Land wird so hart und seil gehalten,  
 Dass ihm zwey Stuck nicht in der Hand gestohlen,  
 Gewandts auß zu ziehen/ die Probe hab gelhan/  
 Und habe nicht dabei verlohren einen Zehn.

Die Dronck selchs Uemlung im Landt wird gehalten,  
 AUGUST dem höchsten Stod bis Zeh hat müssen loben,  
 Mit dem selbigen ganz umb beschlagen war/  
 Zeh hieße die zum Stroh/ verweulches Spalter Zier.

**Johannes Carolus de Bokenberg**  
 Marziogeodensis  
 Dieus SAMSON. Etat Sua 33. A. 1719.



Zuff mitter bloßen Brost ich den Stein zer schlagen/  
 Wie du zuwer gehen mußt mit ihnen haben Wragen.



Dalleid du Wolcher Art/  
 ich Wger und Wlarm auß Bede/  
 Durch meine Force auch  
 zu Valerici ren strebe.

Den Amboch auß der Brust hal men mir hier gelagert/  
 Drey Schmirer die stuchle auß dem Eiser Stab durch schlagert/  
 Er nicht gehalten wird/ so hie der Mamma sprich/  
 Die wuniger es mir on Alhmen dann gebircht.

So wird das Wierd Wierd/  
 gualtend behuads Gephild/  
 von mirer G dem ab mich so wir/  
 hiege die Wierd Wierd/  
 woch eine Wierd Wierd/  
 in der Stod als marmiglig  
 in Land.

\*\*\*\*\*

**TORSDAG DEN 5. NOVEMBER KL. 19.30.**

Kontorchef, civiløkonom Ernst Willumsen, selv slægtsforsker og medlem af Frimurerordenen, vil orientere os - både om frimureriet og om mulighederne for at søge oplysninger om vore forfædre i logernes arkiver og biblioteker. I den danske Frimurerorden findes et arkiv, der rummer omfattende oplysninger tilbage til 1745.

\*\*\*\*\*

**TIRSDAG DEN 8. DECEMBER KL. 19.30.**

Stud. Mag. Erik Kann vil berette om alderdomsforsørgelsen gennem tiderne, hvordan klarede de gamle det - og hvor kan vi finde noget om det?

\*\*\*\*\*

**EKSTRARANGEMENT**

**LØRDAG DEN 14. NOVEMBER KL. 10.00.**

Besøg i Den Danske Frimurerordens Storloge, BLEGDAMSVEJ 23.

Efter rundvisningen har vi mulighed for at spise frokost med de af frimurerordenens medlemmer, som har været med til at vise os rundt og forklaret os om ordenens virksomhed.

Prisen for frokosten er kr. 75.00.

Tilmelding til foreningens kasserer, Lone Wredstrøm, er nødvendigt - BEGRÆNSET ANTAL.

\*\*\*\*\*

Forsker i følgende sogne/ herreder:

de. Der skulde ikke såmeget til at more Børn dengang, som nu. Der var ingen Fodboldt jo vi spillede Langbold og nogle enkelte Rundleege, men vi morede os udmærket. Når vi blot kunde få de store Brødre med, når de traf og var Hjemme om Søndagen.

Der indtraf en Begivenhed for mig engang da jeg var en 8 År. Det husker jeg ikke så nøie Alderen, dengang lærte Børn tidligt at bestille noget. Min Moer skulde en Dag i Stødet for Husjomfruen lave Mad på en Herregård. Der var mange af Folkene og var til Efterårs Marged i NÆSTVED. Der var en lille Dreng, som vogtede Lam, han vilde sågerne med sin Moer til Marged. Min Moer tilbød at jeg kunde jo vogte Lammene, og det blev sådan, men sikken en Relighed. Fårene var Tøret, der var Grønjord på den ene Side af Vejen og ny Ryg på den anden Side. Når jeg havde Jaget dem væk ved den ene ende, så var der nogle inde ved den anden ende, for de kunde selvfølgelig best lide Rugen, og det var jo den jeg skulde passe på, de ikke kom ind på. Jeg løb mig så træt, så var det ledt over Middag. Fårene lå ned, så tænkte jeg, nu skal Lammene også ligge ned, så jeg kan hvile mig ledt. Der var et Hjørne oppe ved Gården, der gennede jeg

Lammene hen. Det var nu ikke så let, for der var mange, der var nogle og 30, men jeg var lige ved, at de lå allesammen, så alderbest som jeg står og svipper med Pisken, så får jeg et stød i min Bag, så jeg styrter lige på Næsen, og det var en Væder, der havde rygget sig løs, der gav mig sådan et stød. Som jeg Skrålede. Hvergang jeg vilde reise mig op, så fik jeg et kraftigt Stød af Hornene. Så var det så heldigt, at Staldkarlen hørte mit Råb. Han råbte til mig: blev liggende Tøs: men det havde jeg ikke forstand på, men jeg blev fri for at Vogte mere. Min Kjole og Forklæde havde Væderen næsten flået af mig, men Kammerjunkeren sagde: du skal ikke være ked af det og græde min Pige, du skal nok få en ny Kjole: og glad blev jeg. Forførdelig øm længe efter var jeg, men det fortog sig snart. Den Vinter derefter blev jeg Syg af Kihoste og Skalagen Feber, en hel Vinter. Om Foråret var jeg bleven Feberfri, så skulde jeg kaldes at være Rask, men Feberen havde sat sig i mine Øine, de var meget dorlige. Så skete det, at min Broder NIELS kom Hjem, han var Møllersvend på HELLESTED Mølle i Stevns. Så siger han, det kan ikke gåe med de dårlige Øine, vil du give mig lov og stikke Hul i dine Ører og øst-

te Blyringe i, så skal det nok trække det dårlige fra Øinene. Når så både Øine og Ører er raskke, så skal du få et par af de allerfineste Guldlokker, jeg kan finde, og en lille Pige er jo altid ledt forføngelig, så jeg gav ham lov dertil, men huha sikker en tortur. Øret blev masset til det næsten var helt følt, så blev en stor Stoppenål gjort gloende, en lang Ulden trod i og jaget igennem Øret. Den var vel nok drøi, ja, jeg led meget i lange tider. Blyringen skulde dreies hver Dag, det gjorde meget Ondt, men i løbet af en 3 Måneders tid var både Øine og Øren lægt. Så fik jeg vel nok et par flotte Guldlokker. Jeg har først taget dem af mine Ører efter jeg blev gift. Da jeg efter min Sygdom kom i Skole igjen, så var jeg flyttet i den største Klasse. Vi havde kuns 2 Klasser. De to sidste År jeg gik i Skole, sad jeg øverst i Klassen. Det var jeg glad for. Jeg holdt meget af at gå i Skole, men der var en ting, der fulgte med, det var jeg nu ikke så glad for. Løren Åreladede Gamle Folk, når de led af Gigt, og det var den Øverste Piges bestilling, at holde Skålen til Blodet. Der blev bundet et Stramt Bind overfor Al-buen og forneden stod Årerne i hulen, som der var Nødder derin-

de, derpå den Åre huggede Løren hul, og blodet stod af dem, som når en Gris blev slagtet, det var ikke så sjældens jeg knækkede mig, når jeg var ude at tømme Skålen ved at gjøre den ren. Sommetider fik jeg 8 Skilling, når Løren fik 1 Mark, men havde de ikke råd til at give noget til Løren, så fik jeg heller ikke noget. De sidste to År, jeg gik i Skole, var jeg fri om Sommeren Juni, Juli og August. Jeg gik på Tørvemosen ved Glasværket at Røile Tørv. Når den blev Røilet første Gang, kunde jeg tjene 2 Mark om Dagen, men når jeg fik fat i den anden Gang, så kunde jeg tjene 3 Mark om Dagen. Tiden var fra 5 om Morgenen og til om Aftenen, bare vi kunde komme Hjem inden det blev mørkt. Hvad jeg tjente, fik jeg lov at gemme til Tøi til min Konfirmation. Moer kunde ikke gå med på Mosen, for hendes Ben var dorlige, men det var min Moer, der havde lært mig at Røile da jeg var mindre, nu kunde jeg på egen Hånd, men så måtte jeg gå i Skole hele Vinteren hver Dag fra September. Jeg måtte hjælpe hver anden Dag med de små, læse med dem i A.B.C.Bogen og skrive dem for og Regne med dem. Regning både på Tavle og Hovedregning var mine allerbedste Fag. Jeg holdt meget af de Timer.

Da jeg var 13 År var der stor Sorg i vores Hjem. Det var den Ulykkelige Krig 1864. Jeg havde 4 Brødre med, det var en stræng tid for mange. Sjældent hørte vi fra dem. Postforbindelsen var meget dorlig, dengang var Sydbanen ikke. Vi fik vores Post fra Ringsted, somme tider kom der Ridende Post, somme tider kørrende. De var samlet 3 af dem lige før Slaget ved ALS, altså Aftenen før. Min Broder FREDERIK kom ikke med i Slaget, han var lige udlært som Dragon, kom lige over til Våbenhvilen kom. Min Broder CHRISTIAN blev Fangen ved det Slag og min Broder NIELS blev Syg af Tyfus og blev sendt som Pasient til Hørsholm Læseret. Vi hørte ikke fra ham i 8 Uger. Vi troede han var skudt, men ved et Under kom de alle Raske Hjem. Der var vel nok Glæde.

1866 blev jeg Konfirmeret. Jeg var 14 1/2 År. For Sommeren skulde jeg jo på Tørvemosen. Jeg kunde jo ellers for Alderen have bleve Konfirmeret Mikkelsdag, men det var der ikke tid til. Jeg var så Hjemme den Sommer, for jeg kunde tjene mere end hvis jeg tog Plads. Dengang fik en Pige ikke ret megen Løn. Mine Brødre vilde ellers Bekoste min Lære i Skrødersyning, så jeg kunde blive Hjemme, men jeg sagde nei Tak.

Jeg vil ud at see mig om. Jeg fik så en plads på en Bondegård i LADBY. Gården lå lige op til HERLUFHOLMS Skoven. Når jeg skulde Hjem, skulde jeg forbi HERLUFHOLM. Jeg havde en stor Mil Hjem. Det gik jeg frem og tilbage på en Eftermiddag.

Jeg havde det meget godt, der var en ældre Pige, som måtte tage det strænge Arbeide, det kunde jeg ikke, fordi jeg var lille af Vægst. Jeg var mest inde hos Konnen. Vi kørrede Smør, Bagte og Bryggede, Lavede Ost, så der var nok at bestille. Jeg tjente der til jeg var 17 1/2 År, så købte min Broder CHRISTIAN, HERLUFMAGLE Mølle. Han vilde have mig til at holde Hus for ham til han skulde Giftes. Jeg fik så lov at Reise. Dengang var man ellers fæstet for et År af Gangen.

Jeg var ellers Ung til at syre et Hus, men min Moder var jo ikke lang derfra. Hun veiledede mig og Moer var en god Løremester i Husholdningen. Min Broder var forlovet med en Gårmands Datter fra HOLLØSE, og det gik udmærket med Mølleriets, der var meget at bestille. Min Broder var jo godt kjendt der på egnen. Han havde været Mestersvend på HOLLØSE Dampmølle i mange År. Så et Års tid efter Overtagelsen af Møllen blev de Gift. Jeg blev et halvt

År derefter, så tog jeg mig en Plads hos en Brygger i NÆSTVED. Jeg tog den på de Betingelser, at når der tilbød sig en mere Lønnet Plads, så skulde de give afkald på mig. Jeg vilde ikke forpligte mig til at blive et helt År. Fruen der var næsten altid syg, de havde 2 små Dreng. Dem vilde jeg helst være fri for at passe. Jeg holdt ikke af at være Barnepige, så der fik jeg også med Husholdningen at gjøre. Der var mange Karle, både i Bryggeriet og Ølkuske. Alle fik de Kosten, så der var meget for mig både med indkøb og tillavning, men det gik udmærket. De var meget rare Mennesker både Bryggerens og tjenerne, og når man kan få lov at indrette, som man selv Ønsker det, så kan man sagtens være tilfreds. Der var særlig en, som var at lære Bryggeriet, han indviterede mig tidt med i teatret. Jeg brød mig ikke særlig om ham. Så tænkte jeg: Nei: være her blandt alle disse Unge Herrer, nu er det vist på tiden, de seer dig om efter noget andet, så skrev jeg til min broder HANS i Kjøbenhavn om han ikke kunde skaffe mig en Plads derinde. Det varede ikke længe, så kom der bud, nu kunde jeg få en til den første. det kneb med at slippe. Bryggerens vilde nødig af med mig, men det

var jo på de Betingelser, jeg havde taget Pladsen, så det blev jo ikke andet. Jeg Reiste. Jeg havde tjent dem i 9 Måneder. Mest kneb det for den Unge Mand, han havde Ønsket at trykke mig op til sin grønne Broderede Vest, men det fik han aldrig lov til.

Ja, så Reiste jeg til Kjøbenhavn. Pladsen jeg fik var hos en Apotheker Bagger. Han havde en Materiale Handel på Hjørnet af lille Kjøbmagergade og Kultorvet. De boede i en lille Gade som hed Pustervie på første Sal. Det var et par prægte Mennesker begge to. Der var ingen Børn, det var jeg glad ved. Vor var de gode imod mig. De behandlede mig som jeg hørte Familien til. Jeg har aldrig i min Ungdom haft så gode Dage som der. Havde jeg Vasket ledt, det var nu ikke meget, der blev Vasket Hjemme, for alt stort Tøi blev sendt på Landet, for det kunde blive Tørret i Luften. Når jeg så havde Vasket ledt om Formiddagen, vi spiste til Middag Kl. 3, når jeg så var færdi, så vilde Fruen endelig have, at jeg skulde gåe i min Seng. Det kneb mig at gåe i Seng om eftermiddagen når Kl. var 5, men til 7. var jeg nød til at være i Sengen, for så kom Fruen ind med Aftensmad og The til mig, det var vel nok flot. Jeg forestod ellers Hus-



holdningen både Indkøb og det hele, for Fruen havde en Hudsygdom i sine Hænder, hun kunde ikke tål at komme over Varmen. Hun gik altid med handsker på. Jeg var der knabt i 3 År, så købte de et Apotek i Herning. Der havde jeg ikke Lyst til at Reise med over. Min Slægt og Forlovede synes ikke derom. Jeg var lige bleven Forlovet med min Nuværende Mand. Det var vel nok der det kneb medt. Apothekeren sagde ellers til mig, hvis jeg vilde Reise med dem, skulde jeg få det ligesom en lille Prindsesse, et flot Værelse, høi Løn og fri Reise Hjem engang om Året. Det var jo et godt tilbud, og jeg tvivlede ikke på, uden det var bleven opfyldt. Men jeg afslog det alligevel. Baggers Anbefalede mig så til en anden Apotheker, som hed Krarup. Den Mand havde lige mistet sin Kone fra 3 Børn, hvoraf den yngste var 4 År. Han havde en ældre søster, som havde været Lærinde, så kjendt med Husholdningen var hun jo ikke, men passede Børnene, læste med dem og Spadserede med dem. Vi talte altså sammen om Indkjøbene til Husholdningen, men der skulde spares. Det var jo ikke som hos Baggers, der var det ligemeget, hvad det kostede, når bare det var Delikat, og så kan man jo sagtens lave god Mad. Så

en dag kom Frøkenen, inden hun gik ud med Børnene. Vi skulde nemlig den dag have Bøif til Middagen. Frøkenen sagde, de var vand til at bruge Hestekød til Bøif. Dertil svarede jeg: Nei: i en Hestehandler Butik, det var der aldrig nogen og havde for langt af mig. Nå-ja-ja-sagde Frøkenen og så gik hun ud at Spasere med Børnene. Jeg Spekulerede ledt derover, da hun var gået, og som jeg var ved at ordtne mig ledt til at gåe, kom Apothekeren og lade en pakke på Bordet, og sagde hversågod. Tak tænkte jeg, det er nok Hestekødet, ja rigtignok, jeg blev vel nok flov, jeg besluttede at gåe ind og banke på Kontoret. Det gjorde jeg og bad meget om en Undskyldning, næste Gang, vi skulde have Bøif, skulde jeg nok gåe, for når Apothekeren ikke er for fiin til at gåe i en sådan Butik, så er jeg langt mindre som er deres tjener. Han smilte blot af mig og sagde, det gjør ellers ikke noget, jeg kan godt gåe. Men jeg holdt det, jeg gik. Hvor havde jeg godt af den dukkert, jeg blev vel nok ydmyget, det havde jeg rigtig godt af, for jeg var bleven vigtig. Det er ikke godt altid at få sin Villie. For hos Baggers, der blev det altid som jeg bestemte det, og det bliver man let stor af. Jeg tjente der

til Krarups i 9 måneder. Jeg fik lyst til at lære fransk Vask og Strygning. Jeg vilde være Stuepige, man har godt af at prøve det indvendige også. Jeg fik en Plads på en Herregård, der hed Rodegård ved EVERDRUP, hos en Proprietær Vahl. Krarups tilbød mig Værelse og Kost i Læretiden, imod at jeg satte den Unge Pige ind i Husholdningen. Det blev jeg meget glad for, jeg skulde jo ellers have boet i et Pensionat i den Måned, så det kostede mig kuns 10 Kr. Jeg synes også, det var så langt fra min Forlovede. Han var i Præstø, jeg vilde nok kikke ledt efter, hvordan han morede sig. Det var sjældent han kom til Kjøbenhavn. Han undskyldte sig med, at han ikke havde Råd til at Reise. Det kunde jeg ikke forstå, når han altid havde Arbejde. Hans Løn måtte jo langt overstige, hvad jeg Tjente. Jeg fik kuns 18 Kr. om Måneden, og jeg havde altid Penge. Jeg brugte ingen til Fornøjelser. Da jeg så var færdig med Læren, Reiste jeg så fra Kjøbenhavn.

Det var en meget stor forandring for mig, her måtte jeg springe, vær Gang Klokken ringede, altså når Fruen vilde tale med mig. Jeg var ikke vand til sådan at blive jaget med. Dog da jeg først kom igang, gik det mæ-

get godt. En af de første Dage blev jeg kaldt op på Herrens Kontor. Fruen var der også, hun fortalte mig, hvad jeg havde at gøre Dagen igjennem, og det der blev brugt hver Dag, det var ikke så helt ledt. Jeg havde ansvaret for alt Sølvtøiet, der blev brugt. Glasvarer der skulde holdes rent og passe på at intet blev borte. Dækketøiet skulde jeg ligeledes sørge for. Jeg havde ansvaret for Vasken, og vær Måned skulde jeg udlevere Lagener og Håndklæder til Folkesænge. Jeg fik et tal, og det skulde jeg svare til. Det var ikke så nemt. Meiriepigerne var ikke altid at stole på, og så foruden Rengjøring Borddækning og Opvartning, så jeg var ikke Arbejsløs et Øjeblik på Dagen. Da Fruen så var færdig, så sagde hun til slut: nu har jeg sagt det, nu måtte jeg huske det, det hun sagde ikke tiere: jeg svarede, at jeg nok skulde beflicte mig på at udføre Fruens Ordre: må jeg gøre Fruen Opmærksom på inden De går, da Fruen fæstede mig, lovede De mig, at jeg skulde fåe min egen Seng, for jeg vilde ikke dele Seng med nogen, men det har Fruen ikke holdt, jeg har i 2 Nætter måttet dele Seng med Kokkepigen, det er mig meget ubehageligt: Ja, bavares sagde hun, det skal nok blive

opfyldt, og jeg fik vel nok en flot Seng frem for de andre tjenerne havde. Så gik Fruen, men Herren vilde også tale med mig. Det var en anderledes kærlig og blid tone, han talte til mig i. Han spurgte, hvad det havde kostet mig at Lære Vask og Strykning. :10. Kr: svarede jeg. :Ja, men hvad kostede Opholdet dig. Det kostede mig ikke noget, Apothekeren tilbød mig Værelse og Kost i den tid, mod at jeg satte den Unge Pige ind i Husholdningen. Det var pent af dem. Hversågod, sagde han, der har du de 10 Kroner, som Læren kostede dig, og glad blev jeg og forsvandt. —

Det gik ellers meget godt, jeg lod mig ikke byde alt. Jeg havde umådelig meget at bestille, var aldrig som jeg sad på mit Værelse et Øjeblik, så ringede Klokken, så måtte jeg springe. Jeg kunde sommetider få en Eftermiddag fri vær sjette Uge i en 3 Timer, så var jeg gerne på Besøg hos mine Svigerforældre. De boede ikke så langt derfra. Jeg havde et par elskelige Svigerforældre, jeg holdt meget af dem. Min Forlovede besøgte mig en gang imellem. Han havde nogle Venner i DYSTED, vor jeg sommetider var med om Aftenen. Jeg var ellers ledt Skeptisk, der var to Døtre, som jeg synes var ledt lige med NIELS, de

sang og Dansede. Det var to ting, som jeg ikke var dygtig i, ledt kunde jeg synge som Ung, men jeg kunde ikke synge Slagviser, som de gjorde. Sangen er jo en Guds-gave, men de toner i vor Salmebog. De som Barn sang for min Moder om Aftenen. Vi fik et nyt tillæg til vor Salmebog, det sidste År, jeg gik i Skole, og der var særlig den :Jeg ved et lille Himmerig, det er så let at finde: og den :Aldrig er jeg uden Våde, aldrig dog foruden Nåde: og :Min Jesus lad mit Hjerte fåe: og :Til Himlene rækker din Miskundhed Gud: og mange flere, det holdt min Moer så meget af, og de Ord og toner fulgte mig ud i Livet fra mit Hjem, så jeg kunde slet ikke synge med i deres Slagsange. Det var ikke pent synes jeg. Men så blev det Sommer, mit Herskab havde leiet et Huus i en By, som hed HELLEBÆK, lige ved det dejlige Øresund. I Huset var der Servise og Møbler, vi skulde blot medbringe Sengetøi. Det var Hr. Vahl, der var svag. Der skulde Strandbade. De var en ellers vand til at have deres Husjomfru med, men hvis jeg turde påtage mig Husholdningen, så vilde de kuns have mig med, og det påtog jeg mig og så blev det så. Det var vel nok en svir for mig at komme bort fra Gården i to Måne-

der. Der var meget for mig at Bestille, Rengjøring og Madlavning, men der var kun 3 småe Stuer og mit Værelse. Vi levede mest ved Fisk, som lige kom fra Stranden, den var deilig. Ja, der blev jo sendt en del fra Gården. Kyllinger og en Spødekælve Kølle engang imellem, så det gik udmærket. Vi havde tit Gjæster fra Kjøbenhavn, en Søn som hed Per. Han var Løytman, den anden Søn Studerede. De kom om Søndagen og havde gerne nogle Kammerater med, så der var aldrig kedelig. Jeg fik Badebilletter, så jeg kunde godt have badet vær Dag, men det fik jeg ikke tid til. Dengang Badede vi ikke i Åben Strand, der var Badehuse for Herrer og Damer. Jeg havde en Svigerinde, hvis Forældre og to Brødre som var Fiskere. Dem besøgte jeg sommetider, når mit Herakab var i Kjøbenhavn. De seilede en Tur for mig i Sundet, der var meget Smukt. Jeg talte engang 200 Seilskibe, der låe og ventede på Gunstig Vind, det var et smukt syn, alle havde de Dannebrog oppe. Når Veiret var klart og vi var oppe på Bakkerne ad HORNBÆK kunde vi see over i SVERRIG og KULLEN. Det var meget indteresandt. Vor jeg nød Strandluften. En meget Vanskelig Situation kom jeg i, en Dag fik jeg Brev med ikke mindre

end 5 Adresser på. Det havde været 2 gange i Kjøbenhavn, 1 Gang i Jylland, og så på Gården og landede så her i HELLEBÆK. Det var et Frierbrev til mig. Det var fra den Brygger Nielsen, jeg tjente, da jeg kom fra min Broders. Han hed Hans Godtfredsen han Arvede en hel Bondegård af en Tante i KONGSTED. Den solgte han og købte et Bryggeri på MØEN med alt tilbehør, og nu havde han Møbleret en 3 Værelses Leilighed og købt sig en ny Fjedervogn og to Brune Heste med Sølvplateret Sæletøi, men skriver han der var ikke noget ved det altsammen, for han manglede en Kone, og han syntes der ingen kunde passe bedre end mig. Det er nu ikke nemt for en fattig Pige, at fåe en sådan tilbud. Alle de Jordiske ting synes jeg nok at vilde eie, men? - når jeg dvælede ved Personen, jeg eiede ikke for 2 Ører Kærlighed til ham. Han var meget påpassende, en der passede på Skillingerne. Ellers en meget fint Ung Mand. Vor jeg Spekulerede både Nat og Dag, vad jeg skulde gjøre. Allerførst skulde jeg jo give NIELS pas, og vær Gang kom jeg til det Resultat, at det var ham, jeg havde Kærlighed til, selv om han var fattig ligesom jeg selv, og om han skulde fåe i Sinde at tage en af Gårdmands Døttrene,

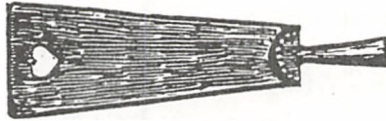
som han pjankede meget med, så klarede jeg mig nok alligevel. Så Godtfredsen fik et stort NEI, og jeg har aldrig fortrudt det. Jeg forstod ikke dengang at gå til Gud med bøn om, at han vilde Vise mig, hvad jeg skulde. Men alligevel sukkede jeg efter at vælge det beste. Jeg tviler nu ikke om, uden det var min Himmelske Fader, der hjalp mig til det rette svar, for han har seet, at jeg engang

vilde nå det rette Mål og tjene Herren i Ånd og Sandhed. I måe nu ikke tro kjære Allesammen, at jeg har skrevet dette for at rose mig selv, nei det være langt fra, men jeg har skrevet det, for hvis der er nogle Unge, som læser dette og er i Lignende Sitation, om det så ikke kunde give dem et lille Vink. -

Artiklen sluttes i næste nummer.

\*\*\*\*\*





## ÆGTESKABSTILBUD

En ung Enkemand af den dannede Klasse søger en Livsledsagerinde. Det maa være en Pige ei over 25 aar og i Besiddelse af en Jernconstitution, saa at hverken Kulde eller Varme, Regn eller Blæst anfægter hende, ei heller maa hin besidde svage Nerver. Paa Formue og Skønhed sees ikke saa meget, men vedkommende maa være vel bygget og i besiddelse af et indtagende Ydre samt tilhøre den dannede Klasse; dog maa hun ikke være frekventeret nogen »højere Dannelsesanstalt« eller spille paa Fortepiano. Hun maa forstaae Huusholdning og Madlavning til fuldkommenhed samt lave en god Toddy. Det vilde være ønskeligt om hun tillige forstod at lave svensk Banco. Æggepunsch, Champagne og forskellige andre Drikkevarer; thi Theevand og tyndt skaaret Smørrebrød er banlyst fra Ansøgers Bord. Det kan være det samme om hun ikke forstaaer sig paa Modepynt, da det helst sees at hun gaaer klædt i Bloomerdragt, saa at hun desto lettere kan følge sin Mand baade tilhøst og tilvogns. Krinoline maa hun under ingen Omstændigheder bære. Tillige bemærkes at skjøndt hun maa forstaae at sætte sig i respekt hos Tjenestefolkene, maa hun ligesoverfor sin Mand være af et føjeligt og blidt Temperament og ikke have nogen anden Villie end hans. Hun maa hverken sværme for at male, læse aviser, synge, gaae paa Baller eller Comedie, men kun passe sit Huus. Dersom en saadan Dame skulde findes, da er Ansøgeren vis paa at komme til at elske hende og beder hende da om at indlægge Billet paa dette Blads Kontor mkt. »Lykke« med Opgivelse af hvor man kan træffes.

### Toldarkiver

I rækken af toldregistraturer har LA Kbh publiceret en registratur over arkivet Æa Overtoldinspektoratet for østifterne. Overtoldinspektoratets geografiske område omfattede foruden østifterne, d.v.s. Sjælland (med Møn og Bornholm), Lolland-Falster og Fyn også Als og Sundeved i perioden 1920-58.

### Rådstuearkiver

LA Kbh har med støtte fra Kalundborg kommune udsendt en registratur over Kalundborg rådstuearkiv. Registraturen har en 30-siders fyldig indledning med illustrationer og er forsynet med register, kort og et tillæg med oversigt over bevarede pergamenter.

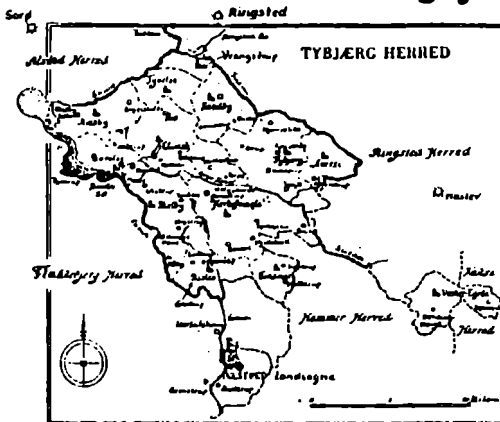
### Sagførerarkiver

I en artikel »Sagføreren, byen og engen« Har Henrik Vedel-Smith i Erhvervshistorisk årbog 1985 (udg. 1986) redegjort for materialet i et sagførerarkiv. Undersøgelsen, der bygger på et sagførerarkiv fra Thisted (1876-1907), giver en række eksempler på, hvilke typer bidrag sagførerarkiver kan give til lokal-, økonomi-, social-, landbrugs-, personal- og slægtshistorie.

# FOLKETÆLLING 1787

Med 5124 Personnavne og 49 gamle

Kort over Herrestæder og Landsbyer i **Tybjerg** herred **Præstø** amt.



Sogne:

- Aversi
- Fensmark
- Rislev
- Glumsø
- Bavelse
- Næsby
- Tyvelse
- Næstved landsogne {skt. Morten  
skt. Peder
- Sandby
- Yrangstrup
- Skelby
- Tybjerg
- Herlufmagle
- Vester Egede

Best. A. M. Hansen 1987. Tryk: H. E. L. L. A. S. kr. 88,00

FORLAGET MORONI ApS

**ÆBLERAKKEN 10**

**3346 LYNGBE**

---

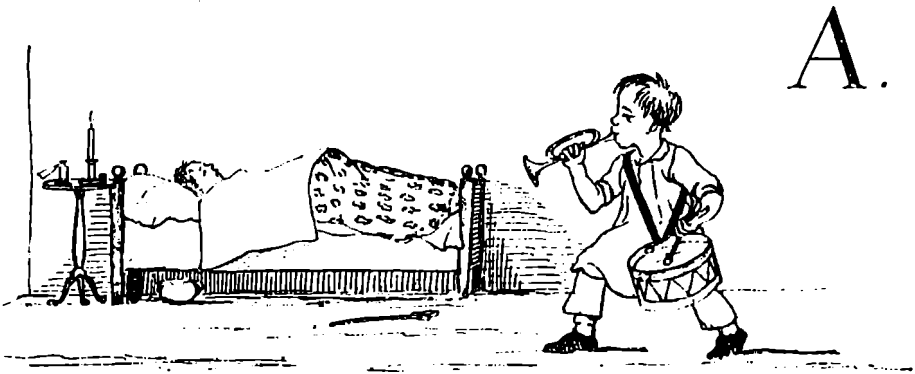
## Indholdsfortegnelse

Navne- og adresseliste på bestyrelsesmedlemmerne.....s.	3
Fra det virkelige liv i Brådebæk. Af P.H.Kalko.....s.	4
Indbydelse til Slægtsforskertræf i Aalborg.....s.	10
Min farmors levnedbeskrivelse. 1. del. af E.Kragh Andersen.s.	11
Egteskabstilbud.....s.	22
Bogomtaler.....s.	23

Indhæftet i midten er 2 stk. oplysningssedler ang. Slægtsforskertræffet i Aalborg.

Samt oversigt over efterårets foredrag.

Illustrationen herunder stammer fra: Fritz Jürqensen: "Carl Ryders ABC"



Stivdt Anna ligger syg, den Stakkel,  
Sis Axel dog et slemt Speltakkel.